

Arrest

**nr. 53 836 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HINNEKENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 9 december 2009 (verzoeker) en op 10 mei 2010 (verzoekster) verklaren er zich op 10 december 2009 (verzoeker) en op 18 mei 2010 (verzoekster) vluchteling.

1.2. Op 9 september 2010 werd de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 9 september 2010 naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van D. T. (verzoeker):

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit het dorp Hayanist, gelegen in de regio Masis in Armenië. U woonde er samen met uw echtgenote D. M. (OV 6.544.198) en jullie dochter, uw ouders en uw broer en zijn gezin. Sinds 2009 had u een eigen taxibedrijf. Op 20 november 2009 's avonds was u aan het werk in Yerevan, toen u botste met een dure personenwagen. De personen die zich in die wagen bevonden, stapten uit en begonnen u uit te schelden en te slaan. Daarna namen ze uw nummerplaat mee en vertrokken. U belde daarna uw broer op en ging naar huis. De volgende dag kwamen T. S., volksvertegenwoordiger van de regio Masis, de wijkagent en de vier inzittenden van de wagen die u had aangereeden naar u thuis. Toen bleek dat deze vier onbekenden de bodyguards waren van H. A., de voorzitter van het Armeense Parlement. Zij eisten dat u een nieuwe wagen voor hen zou kopen. U stelde voor om de auto binnen de drie maanden te repareren. Uw vader, die de wijkagent kende, stelde voor om naar binnen te gaan en koffie te drinken; de mannen gingen akkoord. Toen uw vader naar de winkel ging recht tegenover het huis, ontstond er een ruzie. Hierbij werd u ernstig geslagen. Uw vrouw, die drie maanden zwanger was, kwam naar buiten gelopen kreeg ook een slag. Uw vader dreigde ermee naar G. T., voorzitter van de partij van S., te stappen om de situatie met hem te bespreken. Hierop zei S. dat jullie niets moesten ondernemen omdat dit in jullie nadeel zou zijn. U liet S. verstaan dat u een dergelijke auto niet kon betalen, waarop hij u aanraade om het land te verlaten. Uiteindelijk gaven uw belagers u vijf dagen bedenktijd en vertrokken. Uw vrouw, die zich nog steeds onwel voelde, werd 's avonds naar het ziekenhuis gebracht. Daar had zij een miskraam. Uw dochter kreeg psychische problemen naar aanleiding van dit incident. Vier dagen later verlieten u en uw echtgenote het huis. U logeerde in het huis van een tante in Yerevan en ging terug aan het werk. Uw vrouw ging bij een andere tante van u wonen, in het dorp Nerkin Karmir Agbyur. U zag uw vrouw nog terug twee dagen voor uw vertrek uit Armenië. Op 5 december 2009 vertrok u per vliegtuig naar Moskou. Via Wit-Rusland, Polen en Duitsland reisde u naar België, waar u aankwam op 9 december 2009 en de volgende dag asiel aanvraag. Na uw vertrek uit Armenië is er nog twee maal naar u geïnformeerd. Uw vrouw bleef bij uw tante wonen tot aan haar vertrek naar België op 5 mei 2010. Zij kwam in België aan op 9 mei en vroeg op 18 mei 2010 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw militair boekje, rijbewijs, huwelijksakte, diploma middelbaar onderwijs, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw dochter en een attest van vaderschap.

B. Motivering

U verklaarde Armenië te zijn ontvlucht omwille van de problemen die u kende na een aanrijding met vier bodyguards van H. A., Armeens parlamentsvoorzitter. Deze zouden van u een nieuwe auto geëist hebben, hetgeen u niet kon betalen. (CGVS d.d.02/07/2010, p.8, 15) Er werden een aantal tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw echtgenote voor het Commissariaat-generaal, dewelke de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnt.

U verklaarde dat u op 25 november 2009 uw huis verliet en in Yerevan ging wonen. U bracht uw echtgenote diezelfde dag naar Nerkin Karmir Agbyur, waar zij bij een tante van u logeerde. Tot aan uw vertrek zou u nog als taxichauffeur in Yerevan gewerkt hebben. (CGVS, p.18-19) Uw echtgenote daarentegen verklaarde in eerste instantie dat jullie op 4 december 2009 naar Nerkin Karmir Agbyur verhuisden en dat jullie daar samen woonden tot de dag van uw vertrek naar België. U zou bovendien sinds het incident niet meer gewerkt hebben. Tot 4 december zouden jullie thuis hebben gewoond. Geconfronteerd met uw verklaring als zouden jullie beiden op 25 november reeds vertrokken zijn, bevestigde uw echtgenote enkel uw verklaring, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaart. Bovendien bleef zij bij haar verklaring dat jullie steeds samen waren ondergedoken. Geconfronteerd met de vaststelling dat dit nog steeds tegenstrijdig was met uw verklaringen, stelde uw echtgenote dat haar niet alles verteld werd omdat zij stress had. Dit kan bezwaarlijk als verklaring beschouwd worden aangezien jullie deze feiten persoonlijk hebben beleefd. (D. M. – CGVS, p.10-12)

Daarnaast verklaarde uw echtgenote dat de dochter van uw broer na het incident van 21 november een tijd lang niet kon spreken en dat zij u hiervan op de hoogte bracht. (D. M. – CGVS, p.10) U stelde echter uitdrukkelijk dat de dochter van uw broer haar spraak niet verloor. (CGVS, p.20) Uw echtgenote kon geen verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. (D. M. – CGVS, p.10)

Ook met betrekking tot de taxi waarmee u in het ongeval betrokken was, werden enkele tegenstrijdigheden vastgesteld. Zo verklaarde u dat u met uw taxibedrijf begon in april 2009 (CGVS, p.3) Uw echtgenote stelde echter dat u dit reeds deed sinds 2008. (D. M. – CGVS, p.8) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef zij in eerste instantie bij haar verklaringen. Direct erna verklaarde zij dan weer dat u met het bedrijf begon in 2009, hetgeen geenszins haar eerdere uitspraken verklaart. (D. M. – CGVS, p.9) Voorts verklaarde u dat op uw taxi de naam "Taxi Anni" vermeld was, naar de naam van uw dochter. (CGVS, p.10) Uw echtgenote verklaarde dan weer dat er niets op geschreven stond en dat er geen naam op de taxi stond. (D. M. – CGVS, p.8) Geconfronteerd met uw verklaringen stelde uw echtgenote niet te hebben geweten dat zij dat

“moest zeggen” (D. M. – CGVS, p.8-9), hetgeen bezwaarlijk als een verklaring beschouwd kan worden, te meer daar u deze taxi altijd mee naar huis bracht 's avonds (CGVS, p.10). Tot slot verklaarde u dat uw taxi rechts vooraan beschadigd was na het ongeval. (CGVS, p.11) Uw vrouw verklaarde dan weer dat de auto achteraan beschadigd was. (D. M. – CGVS, p.9) Dat zij dit niet zou herinneren omwille van de feiten die na het ongeval nog gebeurd zijn, is niet aannemelijk te noemen aangezien zij zich zeer veel details inzake het ongeval nog wel herinnerde. (D. M. – CGVS, p.7, 8, 9)

De vastgestelde tegenstrijdigheden raken aan de kern van uw asielaanvraag, met name de auto waarmee u in het ongeval betrokken was, het incident op 21 november en de periode dat jullie elders schuilden. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag in ernstige mate ondermijnd.

Daarenboven werden er tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en deze in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) ingevulde vragenlijst (hierna ‘vragenlijst CGVS’). Zo had u voor de DVZ verklaard dat ook uw vader, uw moeder en uw broer geslagen werden op 21 november. (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat noch uw ouders, noch uw broer – die niet thuis zou zijn geweest - geslagen werden. (CGVS, p.16, 18) Hiermee geconfronteerd ontkende u enkel uw eerdere verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. (CGVS, p.16, 20) Voorts verklaarde u dat er niet naar u geïnformeerd was toen u nog in Armenië was en dat dit enkel plaatsvond na uw vertrek. (CGVS, p.19-20) Voor de DVZ had u echter verklaard dat de personen die u bedreigd hadden u nog één maal waren komen zoeken toen u nog in Armenië was. (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) Dat u dit niet meer zou herinneren (CGVS, p.20), is niet aannemelijk te noemen. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Voorts dient nog opgemerkt te worden dat u zelfs niet bij benadering kon zeggen wanneer er naar u geïnformeerd werd na uw vertrek uit Armenië. (CGVS, p.19-20) Een dergelijke beperkte kennis van de enige aanwijzing dat men nog naar u op zoek was na uw vertrek is niet geloofwaardig te noemen indien u werkelijk een actuele en gegronde vrees voor vervolging zou koesteren.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van u en uw echtgenote betreffende de reisweg en de hiervoor gebruikte reisdocumenten. Hoewel u en uw echtgenote apart vanuit Armenië naar België reisden, volgden jullie beiden dezelfde route en gebruikten jullie dezelfde transportmiddelen – per vliegtuig naar Moskou en van daaruit met een toeristische bus via Litouwen, Polen, Duitsland en Nederland naar België. (CGVS, p.6; D. M. – CGVS, p.5). U en uw echtgenote verklaarden beiden tussen Moskou en België geen enkele grenscontrole te zijn gepasseerd. Tijdens deze reis zouden jullie de reisdocumenten niet in handen hebben gehad. U verklaarde met uw eigen paspoort te hebben gereisd maar zou niets weten over een visum om de Schengenruimte in te reizen. Uw echtgenote gaf aan dat er een visum voorzien was in haar paspoort, maar zij wist echter niet door welk land dit uitgegeven was, noch welk type visum het betrof. In geen van beide gevallen zou de passeur jullie instructies hebben gegeven over wat jullie moesten zeggen ingeval van een grenscontrole. (CGVS, p.6, 7, 8; D. M.– CGVS, p.5, 6) Bovenstaande verklaringen zijn niet geloofwaardig te noemen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van de Schengenruimte strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u en uw echtgenote bepaalde belangrijke informatie betreffende de voor jullie gebruikte reisdocumenten niet zouden kennen. Gezien het risico op ernstige sancties voor de passeur bij de eventuele ontdekking van clandestien reizende passagiers, is het bovendien onwaarschijnlijk dat hij zijn klanten geen instructies zou geven voor het geval er toch een grenscontrole zou plaatsvinden. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw echtgenote jullie Armeense paspoorten, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielaanvragen om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een (eventueel) door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Er dient te worden besloten dat u door uw houding niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. U geeft bijgevolg de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen. De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw militair boekje, rijbewijs, diploma, huwelijksakte, de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw dochter en het attest van vaderschap bevatten enkel gegevens betreffende de identiteit van u, uw echtgenote en uw dochter en jullie familiale banden, dewelke niet door mij worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet “

Ten aanzien van D. M. (verzoekster) :

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit het dorp Hayanist, gelegen in de regio Masis in Armenië. U woonde er samen met uw echtgenoot D. T. (OV 6.544.198) en jullie dochter, uw schoonouders en uw schoonbroer en zijn gezin. Uw echtgenoot had een eigen taxibedrijf. Op 20 november 2009 's avonds was hij aan het werk in Yerevan toen hij botste met een dure personenwagen. Uw man werd door de inzittenden van deze wagen geslagen. Hij belde hierna uw schoonbroer op en kwam naar huis. De volgende dag kwamen T. S., volksvertegenwoordiger van de regio Masis, de wijkagent en de vier inzittenden van de wagen die u had aangereden naar u thuis. U hoorde hen met uw man spreken. Er werd geëist dat uw man een nieuwe wagen voor hen zou kopen. De situatie liep uit de hand en uw man werd geslagen. U, drie maanden zwanger, rende naar buiten en kreeg ook een slag. Hierna viel u flauw. Een neef van uw man bracht u later op de dag naar het ziekenhuis, u een miskraam kreeg. Op 25 november verlieten jullie het huis en doken onder bij uw ouders. Op 4 december werd u naar een tante van uw man in het dorp Nerkin Karmir gebracht. Uw man vertrok een dag later uit Armenië. U bleef in Nerkin Karmir tot aan uw vertrek naar België op 5 mei 2010. U kwam in België aan op 9 mei en vroeg op 18 mei 2010 asiel aan. Uw man had eerder al in België asiel aangevraagd. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw huwelijksakte, de geboorteaktes van u en uw dochter, en een attest van vaderschap.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag op dezelfde problemen als uw echtgenoot beroept. (CGVS d.d.02/07/2010), p.7) Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door mij besloten werd dat uw echtgenoot de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan deze beslissing werd genomen alsook voor de bespreking van de door u neergelegde documenten, dient verwezen te worden naar de beslissing betreffende de asielaanvraag van uw echtgenoot. Deze beslissing is deels gebaseerd op tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw man:

"[...] U verklaarde dat u op 25 november 2009 uw huis verliet en in Yerevan ging wonen. U bracht uw echtgenote diezelfde dag naar Nerkin Karmir Agbyur, waar zij bij een tante van u logeerde. Tot aan uw vertrek zou u nog als taxichauffeur in Yerevan gewerkt hebben. (CGVS, p.18-19) Uw echtgenote daarentegen verklaarde in eerste instantie dat jullie op 4 december 2009 naar Nerkin Karmir Agbyur verhuisden en dat jullie daar samen woonden tot de dag van uw vertrek naar België. U zou bovendien sinds het incident niet meer gewerkt hebben. Tot 4 december zouden jullie thuis hebben gewoond. Geconfronteerd met uw verklaring als zouden jullie beiden op 25 november reeds vertrokken zijn, bevestigde uw echtgenote enkel uw verklaring, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaart. Bovendien bleef zij bij haar verklaring dat jullie steeds samen waren ondergedoken. Geconfronteerd met de vaststelling dat dit nog steeds tegenstrijdig was met uw verklaringen, stelde uw echtgenote dat haar niet alles verteld werd omdat zij stress had. Dit kan bezwaarlijk als verklaring beschouwd worden aangezien jullie deze feiten persoonlijk hebben beleefd. (D. M. – CGVS, p.10-12)"

"Daarnaast verklaarde uw echtgenote dat de dochter van uw broer na het incident van 21 november een tijd lang niet kon spreken en dat zij u hiervan op de hoogte bracht. (D. M. – CGVS, p.10) U stelde echter uitdrukkelijk dat de dochter van uw broer haar spraak niet verloor. (CGVS, p.20) Uw echtgenote kon geen verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. (D. M. – CGVS, p.10)"

"Ook met betrekking tot de taxi waarmee u in het ongeval betrokken was, werden enkele tegenstrijdigheden vastgesteld. Zo verklaarde u dat u met uw taxibedrijf begon in april 2009 (CGVS, p.3) Uw echtgenote stelde echter dat u dit reeds deed sinds 2008. (D. M. – CGVS, p.8) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef zij in eerste instantie bij haar verklaringen. Direct erna verklaarde zij dan weer dat u met het bedrijf begon in 2009, hetgeen geenszins haar eerdere uitspraken verklaart. (D. M. – CGVS, p.9) Voorts verklaarde u dat op uw taxi de naam "Taxi Anni" vermeld was, naar de naam van uw dochter. (CGVS, p.10) Uw echtgenote verklaarde dan weer dat er niets op geschreven stond en dat er geen naam op de taxi stond. (D. M. – CGVS, p.8) Geconfronteerd met uw verklaringen stelde uw echtgenote niet te hebben geweten dat zij dat

"moest zeggen" (D. M. – CGVS, p.8-9), hetgeen bezwaarlijk als een verklaring beschouwd kan worden, te meer daar u deze taxi altijd mee naar huis bracht 's avonds (CGVS, p.10). Tot slot verklaarde u dat uw taxi rechts vooraan beschadigd was na het ongeval. (CGVS, p.11) Uw vrouw verklaarde dan weer dat de auto achteraan beschadigd was. (D. M. – CGVS, p.9) Dat zij dit niet zou herinneren omwille van de feiten die na het ongeval nog gebeurd zijn, is niet aannemelijk te noemen aangezien zij zich zeer veel details inzake het ongeval nog wel herinnerde. (D. M. – CGVS, p.7, 8, 9)"

"De vastgestelde tegenstrijdigheden raken aan de kern van uw asielrelaas, met name de auto waarmee u in het ongeval betrokken was, het incident op 21 november en de periode dat jullie elders schuilden. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnd. [...]"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers beroepen zich op een schending van de motiveringsplicht, artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/5, 49, 50, 52, 57/6 en 63/2 van de vreemdelingenwet, en van de richtlijn 2004/83 van de Europese Unie. Er wordt de commissaris-generaal ook machtsmisbruik verweten, evenals een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekers stellen met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen man en vrouw die in de bestreden beslissingen zijn vastgesteld, dat de versie van verzoeker wel degelijk klopt. De geestelijke toestand van verzoekster, na ondermeer de gebeurtenissen in Armenië en het verlies van een ongeborn kind in Armenië en later in België, was van dien aard dat ze eigenlijk geen verklaringen met inhoud meer kon neerleggen. Verzoekster heeft zelf duidelijk aangegeven dat ze niet goed was.

Voor wat betreft de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker aflegde, stellen verzoekers dat deze motieven niet voorkomen in de beslissing van verzoekster, zodat dit motief niet voldoende kan zijn om de beslissing afdoende te schragen. Verzoeker meent bovendien dat hij zich het een en ander niet herinnert, nu hij dit zelf niet heeft meegemaakt.

Met betrekking tot hun reisweg menen verzoekers dat het het werk is van de passeur om mensen over te brengen en dat het mogelijk is dat een aantal grenzen worden overschreden op het moment dat de betrokkene slaapt. De documentatie in het dossier slaat op de grenscontroles via het luchtruim zodat deze informatie zelfs niet slaat op het transport over land.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 63/2 van de vreemdelingenwet merkt de Raad op dat dit wetsartikel opgeheven werd en dus niet langer bestaat. De Raad is voorts niet bevoegd inzake artikel 49, dat handelt over het verblijf van de genietter van het vluchtelingenstatuut, en ziet voorts niet goed in op welke wijze de bestreden beslissing artikel 50 van de vreemdelingenwet heeft geschonden gezien dit artikel stelt dat de vreemdeling die niet in het bezit is van de vereiste binnenkomstdocumenten en de status van vluchteling (of de subsidiaire beschermingsstatus) wenst te verkrijgen zich binnen de acht werkdagen na binnenkomst vluchteling moet verklaren. De Raad ziet evenmin in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen zijn geschonden, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren. Artikel 48 van de vreemdelingenwet is slechts een algemene bepaling waarin wordt gesteld wie als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet is eveneens een algemene bepaling, waarin wordt gesteld wie als vluchteling of als persoon in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming kan worden erkend.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen aflegden over essentiële onderdelen van het relaas. Deze tegenstrijdigheden gaan over (i) de datum waarop verzoekers na het accident elders gingen onderduiken, (ii) het feit of verzoeker tijdens

de onderduikperiode al dan niet nog gewerkt heeft en (iii) de beschrijving van de taxi waarmee het accident gebeurde dat de aanleiding was van hun problemen. Deze tegenstrijdigheden betreffen de kern van het asielrelaas dat hierdoor dan ook ernstig gehypothekeerd wordt. Waar verzoekers de tegenstrijdigheden wijten aan de psychologische problemen van verzoekster merkt de Raad op dat uit het gehoorverslag van verzoekster nergens blijkt dat er door haar specifieke opmerkingen werden gemaakt in verband met psychologische problemen waardoor ze moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of dat zij zich bij het door haar aangehaalde verloop van de gebeurtenissen wel eens zou kunnen vergissen. Bij de vraag of verzoekster nog iets aan haar asielrelaas had toe te voegen, maakte verzoekster geenszins melding van een verwarde psychologische toestand waarin ze zou verkeren. Verzoekster legt evenmin een medisch attest neer waaruit specifiek zou blijken dat ze aan geheugenstoornissen zou lijden. De verklaring die verzoekers geven voor de vele tegenstrijdigheden overtuigt bijgevolg geenszins.

Met betrekking tot de reisweg merkt de Raad op dat uit het antwoorddocument waarvan sprake in het administratief dossier niet blijkt dat het enkel betrekking zou hebben op grenscontroles via het luchtruim. Uit het antwoorddocument blijkt immers dat dit handelt over de controles bij de toegang in de Schengenzone. Dat het antwoorddocument enkel betrekking zou hebben op grenscontroles via het luchtruim vindt dan ook geen grondslag in het administratief dossier. Uit dit document blijkt verder dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Uitzonderingen op deze controles zijn quasi onbestaande. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat de smokkelaar bepaalde belangrijke informatie betreffende de door hen gebruikte reisdocumenten niet zou meegedeeld hebben aan verzoeker en zijn echtgenote gelet op het risico op ernstige sancties voor de smokkelaar bij de eventuele ontdekking van clandestien reizende passagiers. Aangezien verzoekers weinig tot geen informatie konden geven over het visum in hun paspoorten aangebracht kon de commissaris-generaal hieruit terecht afleiden dat dit het vermoeden wekt dat verzoekers hun paspoorten bewust achterhouden om bepaalde informatie voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER